Білий янголе, крил немає,
Тільки ніжні вузькі долоні.
Та сверблять на порозі раю
Темні ранки, рубці червоні.

І, тамуючи зуд у плечах,
Мертво падаєш в мокре сіно.
Вічна повінь. Ясна предтеча.
Мати в ночвах купає сина.

І зринає зоря вогненна,
Як жаринка в холоднім тілі.
Накривають худі рамена
Два крила неправдиво білі.